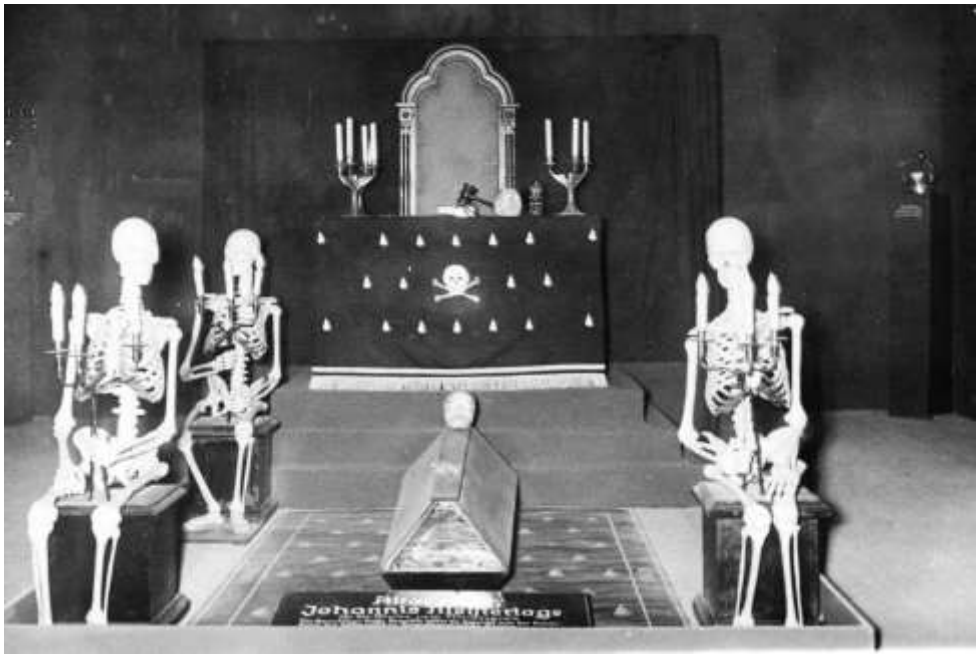
TARİHTE VE GÜNÜMÜZDE
ANTİMASONİK DÜŞÜNCE VE EYLEMLER

Murat Özgen Ayfer
1995

Bu konu başlığıyla bağlantılı olarak yapmış olduğum birçok çalışma vardır ama bu ötekilerden biraz farklı... Sanırım bir toplantıda sorulu-yanıtlı bir söyleşi niteliğindeki görüşme kayda alınıp daha sonra dinlenerek metin haline getirilmiş; bana da bir kopyası verilmiş. Tarayarak dönüştürdüm.

Elbette görseller sonradan eklendi. Yer yer birtakım ek notlar da gerekti.

Bu görüşmede, daha önceki bir başka incelememden hayli geniş çapta aktarmalar yapmışım. Konuşma kayıttan yazıya geçirilirken yer yer oluşmuş yanlışları düzeltmek, anlaşılamayan bazı tümceleri çıkarmak gerekti. Bu nedenle bazı yerlerinde kopukluklar ve dağınıklıklar var.

Bu metni okurken, aslında derli toplu bir çalışma olmadığını da göz önünde tutmak gerek. Hele bir de tarihine bakın: 1995...

Bugünkü çalışmamızda Türkçe yayında pek bulunamayacak bazı noktalara değineceğim.

Her şeyden önce konumuz "antimasonik" bir konu olduğuna göre, bu sözcüğün anlamına bir bakalım:

Antimasonik, temelde Masonluğa karşı, Masonluğu kötüleyen, Masonluk ile savaşan anlamına gelir. Masonluğun amaç ve ilkelerine aykırı olan ve mason töresi ile bağdaşmayan anlamına da çekilebilir ama bu sadece Masonluğun kendi içinde geçerli bir anlamlandırmadır.

Burada, bu terimi genellikle Masonluğu, mason örgütlerini ve kişisel olarak masonları hedefalan saldın ve suçlamalarda bulunmayı içeren bir eylemsel karşıtlık anlamında değerlendireceğiz.

Soru: Masonluk dediğimiz zaman ne tür bir Masonluktan söz ediyoruz?

Bu, bugün açık ve seçik ama tarihin sayfaları arasında pek de öyle değildi. O tarihlerde Masonluk denildiği zaman ne tür bir Masonluktan söz edildiğini de ortaya koymak, Masonluktan ne anlaşıldığını belirtmek gerekirdi.

Bu farklılığı biz artık bugün Operatif Masonluk ve Spekülatif Masonluk şeklinde nitelendirdik. Yani geleneksel inşaatçılık mesleği ve zanaatı ile inşaatçılık simgeleriyle donanmış bir düşünsel uğraşı ile bilgi alanını birbirinden ayırın. Dolayısıyla artık Masonluk dediğimiz zaman Operatif Masonluktan söz etmiyoruz. Sadece Spekülatif Masonluktan söz ediyoruz çünkü zaten tarihsel bakımdan daha önceye yerleşen Operatif Masonluk döneminde bile Masonluğa karşı bir duruş, bir antimasonik tutum ve davranış olmasına rağmen o bugün için pek önemli değil.

Soru: Tarihte bunlar ne zaman başlıyor?

Spekülatif Masonluğa karşı tutum ve davranışların tarihçesini ta 1717 yılında başlatabiliriz. Buradaki karşı çıkışlar, Masonluğun kendi içinde oluşmuş karşıtlıklardır. Mesleği geleneksel yapıcılık mesleği ve zanaatı yani operatif masonluk olan birçok kişi, localarda spekülatif çalışmalar yapmakta olan ve o tarihlerde "kabul edilmiş mason" dedikleri kişilerin tutum ve davranışlarına, onların girişimlerine karşı çıkmışlardır. Bu karşı çıkışların temel nedeni de kabul edilmiş masonların localara yeni ve değişik kurallar ile yöntemler getirmeye kalkışmalarıdır.

Masonluğun kendi içindeki bu spekülatif akıma karşıtlık 18. yüzyıl ortalarına kadar sürmüştür. Ancak bir geleneksel yapıcılık mesleği ve zanaatı olan Operatif Masonluk kendi varlığını artık koruyamayacağından, zamanla mason localarındaki spekülatif akıma ve değişimlere karşı oluş da kendiliğinden ortadan kalkmıştır.

Soru: Bugün Masonluğa karşıtlık neden?

Çağdaş Masonluğa karşı olanlardan kimileri Masonluğun amaçlarını ve ilkelerini ters bulur. Kimileri örgütlenme şeklini ve çalışma sistemini yadırgar. Kimileri ritüellerinin içeriğini uyumsuz ve uygunsuz görür.

Bu tür antimasonik eğilimler genel olarak bilinçli antimasonik eylemler olarak kabul edilebilir.

Masonluğa kendi çıkarlarına aykırı düştüğü için karşı çıkanlar da vardır. Kimisi mason olmak isteyip de Masonluğa kabul edilmediği için masonlara karşı kinle karışık birtakım kıskançlık duygularına kapılmıştır.

Antimasonik eylemlerin çoğunun art niyetli fakat bilinçli olmasına karşılık, Masonluğa karşı bir kişi olanların çoğu bu konuda bilinçsizdir. Bunlarına kökeninde öncelikle korku ve bilgisizlik yatar. Bilir bilmez Masonluğa karşıdır çoğu…

Herhangi bir nedenle Masonluğa karşı antimasonik girişimlerde bulunacak olanlar, öncelikle basın ve yayın organlarından yararlanma yolunu tutar. Kendi ülkelerinde Masonluğu bir an önce ortadan kaldırmak isteyenler, mason örgütlerinin varlığını engelleyebilmek için kesinlikle yaptırımcı yasalar çıkarılmasına çalışır. Zaman zaman zorbalığa başvurulduğu da görülmemiş değildir.

Masonluğu daha uzun bir süre içinde yıpratmayı hedefleyenler ise, mason topluluğunu kamuoyunun gözünde küçük düşürmeyi öngörür.

Soru: Ne gibi işler yaparlar?

Masonluğun kötü ve zararlı olduğunu anlatmaya çalışırlar. Ezoterik niteliğini art niyetle yanlış yorumlar, masonların gizli kapaklı birtakım işler çevirmekte olduklarını ileri sürerler. Genellikle geniş halk kitlelerinin duygusal ya da inançsal eğilimlerini kendi istekleri doğrultusunda yönlendirerek kullanırlar.

Masonluğu özellikle dine ve ulusal bütünlüğe aykırı olduğunu öne sürerek halkı buna inandırmak, antimasonik kanıların yerleşmesini sağlamada en etkili yöntem olmuştur.

Soru: Tarihten bazı örnekler vermek istersek?

Antimasonik girişimler önce İngiltere'de Gormogonlar adını taşıyan bir örgüt tarafından mason localarını ve masonik çalışmaları alaya almak suretiyle başlatılmıştır.

İlk evrensel antimasonik gelişme 1735 yılında Hollanda'da görülmüştür. Bir din adamının kışkırtması sonucunda bir grup fanatik, Amsterdam'daki bir locanın toplandığı binaya girerek her şeyi kırıp dökmüştür.

Hollanda'daki bu olaya benzer bir olay, daha sonra Fransa'da yaşanmıştır. Mason localarının kendi içlerine kapanık çalışmaları bazı devlet organlarını kuşkuya düşürmüştür. Bunların Fransa'ya karşı birtakım girişimlerde bulunabilecekleri düşünülmüştür. Bu nedenle zaman zaman ve yer yer mason localarının toplantıları yasaklanmıştır.

O dönem ile bağlantılı olarak unutmamak gereken bir nokta şu: O sıralarda zaten İngiltere'den kaçarak Fransa'ya sığınmış olan Stuartistler, (İngiltere'den kovulmuş olan denilse daha doğru olurdu) Masonluğu kendi amaçları doğrultusunda bir eylemsel boyutta kullanmak yolunda idiler. Ancak burada Stuartistlerin çok büyük bir handikapı vardı. Çok zor duruma düşmüşlerdi. Her ne kadar 18. yüzyıl başlarında Louis XIV, Fransa'da bulunan James III'ü, İngiltere kralı olarak ilan etmişse de bunun hiçbir işlemi söz konusu olmamış, bu nedenden ötürü Fransa ile İngiltere'nin arası açılmıştı. Fakat 1713 yılındaki ünlü anlaşmadan sonra, (Utrecht Antlaşması) Fransa Kralı'nın İngiltere'deki hâkimiyeti geçersiz kalmış ve Stuartların Fransa dönemi sona ermiştir. 1745'te, mason localarının çalışmalarının yasaklanmamasına karşın mallarına el konulması gibi birtakım eylemlerde bulunulmuştur ama aynı tarihlerde yoğun bir antimasonik kampanya açılmış olan İrlanda'da, özellikle Cork kasabasında kanlı olaylar çıkmış ve birçok mason, yurtlarını terk edip Fransa'ya sığınmak zorunda kalmıştır. (Başta Amerika olmak üzere başka ülkelere kaçanlar da var.)

18. yüzyıl ortalarında bir başka antimasonik girişim veya tutumun başını Avusturya- Macaristan İmparatoriçesi Maria Teresa çeker. Bu tutumun nedeni ise doğrudan kadınların Masonluğa kabul edilmeyişinden kaynaklanmıştır. Bu yüzden çoğu masonlar acımasızca cezalandırılmıştır.

Tüm bu antimasonik girişimler arasında kuşkusuz en ünlüsü Roma Katolik Kilisesi'nin Masonluğu aforoz edişidir. 1738 yılında başlayan bu girişim, 19. yüzyıl boyunca zaman zaman yinelenmiş ancak 20. yüzyılda kesilmiştir. (Fakat o aforoz günümüzde bile kaldırılmadı.)

Papalılığın Masonluğu aforoz edişi yalnızca Katolik mezhebinin yaygın olduğu ülkelerde etkili olmuştur. Ünlü engizisyon devreye girmiştir. Yakalanan birçok masona sırların açıklanması için işkence edilmiştir ki, bunların arasında Jean Cousteau adlı bir mason 20 yıl işkence altında kalmış olmasına rağmen hiçbir masonik sırrı açığa vermemek suretiyle ünlenerek masonik ansiklopedilere geçmiştir.

Bunun yanı sıra başka amaçlarla ve başka nedenlerle antimasonik girişimlerde bulunacak olanlar Papalık aforozlarını kendi ileri sürüşlerinin bir kaynağı ya da malzemesi olarak kullanmıştır. (Buna Türkiye de dahil.)

Antimasonik girişimlerin en etkili örneklerinden birini vermiş olan Cizvitler; Masonluk ile açıkça savaşmanın bir yarar sağlayamayacağını görmüş, daha uzun sürede daha sağlam sonuçlar getireceğine güvendikleri bir başka yönteme başvurmuşlardır. Bu yöntem kaleyi içten fethetmektir. Bunun için Cizvitler Masonluğun içerisine sızmış ve Masonluğu hırpalamayı denemişlerdir. Nitekim bunda epey başarılı oldukları bellidir çünkü özellikle 18. yüzyıl sonlarında ortaya çıkmış olan çeşitli mason ritlerinin birçoğunun aslında Cizvit kaynaklı olduğu sonradan kanıtlanmıştır.

Soru: Türkiye'deki durum nasıl?

Batı dünyasında antimasonik girişimler 19. yüzyılın ikinci yarısında hayli seyrelmiş ancak sona ermemiştir. Özellikle 20. yüzyılda Masonluğa karşı takınılan tavırların daha objektif, incelemeye ve anlamaya yönelik, yıkıcı olmayıp olumlu bir eleştiriyi benimseyen yolda geliştiği görülür.

Türkiye'de ise Masonluk üzerine yazılmış olan kitap ve yazıların büyük çoğunluğu antimasonik niteliktedir. Masonluğu ve masonları açığa vurma başlıkları altında çıkmış olan sürekli makaleler, yayınlandıkları tarihlerde oldukça ilgi çekmiştir. Masonluk hakkında beslenen yanlış duyguların ve düşünülerin gelişmesine neden olmuşlardır. Kitaplar ise bu eylemin sürekli olmasını sağlamıştır.

Ancak Batı'da yayınlanan antimasonik nitelikte yayınların birer ciddi inceleme ve araştırma olmasına karşılık, Türkiye'de daha henüz 20. yüzyıl öncesindeki gibi dayanıksız suçlamaların, üstelik bayağı bir dil kullanılarak sürüldüğü görülmektedir.

Antimasonik girişimler yalnızca düşünüyle, yazı yazmak ve kitap yayınlamakla kalmamıştır. Birçok ülkede mason localarının kapatılması ve Masonluğun varlığına son verilmesi için eylemsel çabalarda da bulunulmuştur.

Yönetimsel bir rejim olarak komünizme, faşizme, diktaya ve şeriata dayalı ülkelerde, Masonluğun yasaklanması çok kolay olmuştur. Demokratik rejimle yönetilmekte olan ülkelerde ise yasama organlarının gündemine antimasonik nitelikli yasa genelgeleri geliştirilmiştir.

Nitekim Türkiye'de bu olgu 1951 ve 1965 yıllarında 2 kez gündeme gelmiştir. Hele 1951 yılında T.B.M.M. nezdinde Türkiye'deki mason derneklerinin kesinlikle yasaklanıp kapatılması konusunda epey uğraşılmıştır. 1965 yılında ise yalnızca devlet memurlarının mason derneklerine girmelerinin yasaklanmasına ilişkin bir önerge verilmiş ve geri çekilmiştir ama zaten daha sonra 1982 yılında yenilenmiş olan Demekler Yasası, devlet memurlarının her türlü derneğe girişini birtakım zor verilir izne bağlamıştır. (Bu durum günümüzde yürürlüğünü sürdürüyor. 2026)

Her ülkenin politik rejimi o ülkede mason örgütlerinin yaşayıp yaşayamayacağını saptamıştır. Her ülke halkının genel eğitim ve kültür düzeyi, o ülkede Masonluğun gelişme düzeyini belirleyen etken olmuştur. Günümüzde gelişmiş ülkelerde antimasonik girişimlerin seyrelmiş olmasını buna bağlayabiliriz ama bu girişimlerin yalnızca az gelişmiş ülkelerde görüldüğü anlamına da alınmamalı. Dünyada Masonluğun en yaygın olduğu A.B.D.'nde bile sistematik bir antimasonik kampanya yürütülmektedir. (Üstelik çok akıllıca düzenlenmiş bir kampanya idi bu…)

Soru: Şu aforoz olayından biraz söz edebilir miyiz?

Masonluğun aforoz edilişinin nedenleri çok önemli… Bunun ayrıntılarına girmek istemem ama Katolik Kilisesi neden Masonluğu aforoz etti, işte bu çok önemli…

Bir kere bunun bir kitabî nedeni var. Bunu 3 veya 4 maddeyle sıralayabiliriz.

1- Katolik mezhebinde günah çıkarmak bir temel ilkedir. Masonların meslek sırlarını veremiyorlar diye yaptıkları çalışmaları gizli tutacakları üzerine ant içmeleri bu temel ilkeye aykırı düşmektedir.

2- Mason localarında her dine ve her mezhebe bağlanmış olanların birbirlerini kardeş olarak benimsenmesi, dinler ve mezhepler arasında bir eşitliği öngörmek demektir. Masonlara göre ayırımsızlık ama Katolik Kilisesi'ne göre eşitliği öngörmek demektir. Bu ise Katolik mezhebinin diğer mezhepler üzerinde bir üstünlük gözetmesini engeller. Oysa Katolik mezhebine göre bu mezhep diğer tüm mezheplerin üstündedir; her yerde her fırsatta Katolikliğin propagandasının yapılmasını, başka inançlara sahip olanların Katolikliğe dönüştürülmesinin çalışılmasını öngörür.

Masonluğun ilkeleri toplum içerisinde buna karşı koyar. Katolik Kilisesi her zaman kendi egemenliği ya da etkisi dışında kalan tümüne cephe almıştır. Bu arada Katolik mezhebinin merkezi olan Vatikan'ın bulunduğu İtalya'da, biri Roma'da diğeri Floransa'da 2 mason locası kurulunca, Roma Katolik Kilisesi, Papalık, çileden çıkmıştır.

3- Asıl neden bundan biraz daha farklı. Bunun için tarihi bir parça yorumlamak gerekir.

Yıl 1737. Fransa'da bir büyük loca kurulmamış ama büyük bir loca gibi çalışmakta olan bir örgütlenme düzeni var. Bu örgütlenme düzenini Kral da yakından izliyor. O yıl Masonluk tarihinde çok ünlü olarak adı geçen ve Masonluktaki tüm yüksek derecelerin yaratıcısı olarak nitelenen Andrew Michael Ramsay bir söylev verir. Bu söylevinde, Masonluğun asıl temelinin Operatif Masonluk olmadığını, Operatif Masonluğun bir göstermelikten, bir kalıptan başka hiçbir şey olmadığını söyler. Nitekim bu yüzdendir ki, 1738 yılında İngiltere'de James Anderson'un çıkardığı yeni yasa kitabının giriş bölümünü okuyacak olursanız, "Bu nankörler kendilerine verilmiş olan bu nurun İngiltere'den saçıldığını unutmuş görünüyor" diye bir söz görürsünüz. Bu, Ramsay'ın, Fransa'da yapmış olduğu olaya karşı bir tepkidir. Çünkü Ramsay Masonluk için, Operatif Masonluğun bir kalıp olduğunu asıl Masonluğun bu okumadığını söylüyor. Ona göre asıl Masonluk Orta Çağ Tampliye Şövalyeleri'nin ilke, sistem ve öğretileridir.

İşte bu, Katolik Kilisesi'ni çileden çıkaran olay; çünkü 1314 yılında o zamanki Papa Clementhus V ve o zamanki Fransa Kralı Güzel Filip el birliği ederek büyük bir entrikayla Tampliye Tarikatı'nı, Tampliye şövalyelerini ortadan kaldırmış, darmadağın etmişlerdi ama o tarihten arta kalan Tampliye şövalyelerinin birçoğu İsveç'e, İskoçya'ya, İspanya'ya, Kuzey Almanya'ya kaçmış ve oralarda kendi aralarında gizli gizli örgütlenmişlerdi.

Aradan geçmiş olan 400 yıl boyunca Tampliyelerin yeniden canlanıp başlarına dert olacağı Roma Katolik Kilisesi için her zaman bir korkulu rüyaydı. İşte şimdi Ramsay diye bir adam çıkmış, Masonluğun, Tampliyelerin devamı olduğunu söylüyordu. Şimdi Roma Katolik Kilisesi Masonluğu aforoz etmezdi de ne yapardı? Hemen aforoz etmesi lâzımdı ve o yüzden aforoz etti.

Bu belki bir parçacık yorumsal ama kitapların sayfalarında pek bulunmayacak bir şey.

Aforozdan söz ederken aslında aforozların kapsamlarında nelerin yer almakta olduğu, yazılmış kitapların ve diğer belgelerin içerisinde var. Bunlardan en önemlisi, 1884 yılında yayımlanmış olan son aforozdur.

Ben buradan size yalnızca o kitaplarda bulamayacağınız 3 küçük pasajı hatırlatacağım. Bakın ne diyor:

"Masonlar Tanrı'nın yüksek varlığı ile açıkça savaşmaktadır. Masonluk, Hıristiyanlığa karşı olduğu gibi devlete de karşı olan bir mezheptir. Masonların dilekleri ve tüm çabaları Hıristiyanlığın gereği olan her türlü sosyal ve dinsel disiplini bütünüyle yıkmak ve yerine ilkelerini natüralizmden alan kendi görüşlerine göre biçimlendirmiş yeni kuralları yerleştirmektir."

Buradan alınan malzemeler, Türkiye'de de çok rahatlıkla kullanılmıştır ama Türkiye'de zaten masonlara "farmason" denilir öteden beri… Bu sözcüğün kendiliğinden "dinsiz ve Allahsız kişi" anlamına geldiği kabul edildiği için, bunun niteliğinin ne olduğunun kesinlikle bilindiği de peşin olarak kabul edilmiş ve üzerinde uzun boylu durulmasına gerek bile görülmemiştir.

Fakat Türkiye'de şunlar da söylenmiştir:

"Masonluk yalnız kendilerince gizli kitaplarını okuyanlarca nur ve ziya kaynağı, fakat hakikatte hurafeler ve masalların kaynatıldığı asri büyücü ocağıdır. Gizli kitap ve ayinlerinde Tevrat'a ve Yahudi efsanelerine dayanırlar ve peygamberler hakkında yalnız dindar değil herhangi aklıbaşında bir adamın bile ağza almaktan utanacağı her türlü rezaletlere birer hakikat süsü verir ve ocaklarının temellerini bunlar üzerine kurarlar."

Türkiye'deki antimasonik tutumun, davranışın, yayının yaklaşımı bu dil...

"Mason teşkilatını daha ziyade bir mezhep yahut bir tarikat olarak kabul icap eder. Mahfellerine mabet, yeniden kabul olunana yapılan bir nevi vaftiz merasimine tekris denilen toplantılarında hususi önlükler, nişanlar, kılıçlar, tokmaklar ve toparlaklar kullanılmasına, mahfelde ziyadar sütunlar bulundurulmasına, aralarında çok sıkı bir inzibat ve muhtelif rütbe ve dereceli sınıf teşkilatı mevcut, her birinin konuşmalarında kullandıkları rumuzlar başka olduklarına bakılanca, bu teşkilata ve toplantılarına kanunun tarifi dahilinde bir cemiyet denilemez ve vatandaşlar arasında her türlü sınıf farkını kaldıran Cumhuriyet anayasası hükümlerine uydurulamaz. Ciddi olmaları gereken devlet ve ilim adamlarının aralarında tiyatro oynatmadıklarına göre böyle bir merasim ve teşrifata olsa olsa mezhep ya da tarikat demek icap eder."

Bundan çok daha ağırı da var, çok saçma sapan laflar ve sözler de… Şimdi, günümüzde bu sözlerin dindiğini beklerken bunların dinmediğini, aynı şeylerin zaman zaman yinelendiğini, "Rönesans" adlı bir mecmuada yıllar önce yapılmış suçlamaların hiç değiştirilmeden, yeni bir şey getirilmeden aynen ortaya konulduğunu hatta aynı sözcüklerin kullanılmakta olduğunu insan şaşarak izliyor.

Beni özellikle o Rönesans mecmuasında çok güldüren bir olay vardı. Belki görmemiş olanlar vardır diye onu bir özetlemek istiyorum.

Biliyorsunuz, Türkiye'deki antimasonik eylemlerin başında her zaman için ileri sürülen birtakım temel ilkeler var. Demiyor ki, Masonluk komünistliktir.

Komünist ülkelerde Masonluk yasaktır ama şimdi adamın “Masonluk komünistliktir.” demesi lâzım çünkü komünistlik zaten halkın gözünde kötüdür.

Peki komünistlik halkın gözünde niye kötüdür?

Sokaktaki adamı çeviriyorsunuz; diyorsunuz ki, “Nedir bu komünistlik; komünistliğe karşı senin tutumun nedir?”

“Aaa! Komünistlik çok kötüdür.” diyor.

“Neden?”

“Komünistlik insanın karısının başkalarıyla yatması demektir.”

Adama komünizmi anlatmamışlar çünkü ona bunu anlatmak mümkün değil.

Demişler ki, “Karının başkalarıyla yatması iyi mi kötü mü?”

O da “Çok kötü.” demiş. “Ha işte buna komünizm denir.” demişler ve adam kafayı takmış.

“Masonluk emperyalistliktir.”

Nedir yahu emperyalistlik?

Adam bilmez nedir ama öyle yuttururlar.

“Masonluk Yahudiliktir.”

Şimdi bu konu üzerinde biraz duralım: Türkiye’de öteden beri azınlıklar aşağılanmıştır. Hep kötülenmişlerdir. Tüm İslâm-Türk, İslâm-Osmanlı toplumu çerçevesi içerisinde hep İslâm dininden olmayanlar, başka dinleri, başka inançları olanlar hoş görülmüş ama hep küçümsenmişlerdir. Hep hafife alınmışlardır. Bu arada dünya yüzünde bir İsrail emperyalizmidir tutturulmuştur. Saçma sapan bir lâf… Dünya yüzünde tutunmaya çalışan, kendine bir yurt arayan İsraillilerin bu girişimleri emperyalizm olarak nitelendirilmiştir. Bu saçma düşünce bizim Türk-Osmanlı toplumuna çok güzel ve kolay şekilde yutturulmuştur.

Özellikle Türk-Osmanlı toplumu içerisinde yaşamak zorunda olan Yahudi vatandaşlarımız, kendi cemaatlerinin içerisinde, kendi içlerinde ister istemez bir dayanışma oluşturmuşlardır.

Bugün Karadenizlilerin inşaatçılık piyasasında, yapı inşaatçılığı piyasasında oluşturmuş oldukları dayanışma ve tröst kötü sayılmaz da Musevîlerin kendi çevrelerinde oluşturdukları ticari dayanışma; çok kötü…

Neden?

Onlar Yahudi; onlar kötü de ondan.

Bu şekilde bir saçma fikir oluşturulmuştur.

Şimdi bu düşünü içinde yoğrulmuş olan halka “Yahudilik Masonluktur.” diyecek olursanız, Masonluğu ters görür.

Nitekim bunun başını da 1925 yılında Rusya’da ünlü antimasonik etkinliklerde bulunmuş olan Schwarz Bostunitsch adlı bir profesör çekmiştir. Çok İlginç teorileri var. Bu teorilerde de Masonluğun başında Evrensel İsrail Birliği yer alır.

Adam bir üçgen çizmiş. Üst bölümüne Evrensel İsrail Birliği’ni yerleştirmiş. (Orada bir de Bilderberg diye bir saçmalama var, büyük çoğunluğun aslında ne olduğunu bilmediği…) Üçgenin ortasına Masonluğu yerleştirmiş. Altında yani idare edilenler bölümünde Rotary Kulübü, Lions Kulübü…Simetri için bir tane daha yerleştirmesi lazım: Diners Club… Ve bunu basmış adam.

İşte Türkiye'deki antimasonik eylem…

Bunu okuyan siz tabii kahkahalarla gülersiniz; sizin gibi daha başka kahkahalarla gülen mason olmayan kişiler de var ama bunu yutan da var. Bunun böyle olduğunu düşünen çok kimse var. Adam bilmiyor ki "Diners"ın ne olduğunu…

Soru: Demek, Batı ülkelerindekiler ile Türkiye arasında çok fark var, öyle mi?

Batı ülkelerinde bir zamanlar antimasonik eylemlerin asıl dayanağını bilgi ve eğitimi sınırlı halk kitlelerinin oluşturduğu sanılmaktaydı. Daha doğrusu antimasonik girişimlerde bulunacak olanlar, başarılarını, bu kitleyi masonlara karşı eylemlere kalkışmak üzere kışkırtmaya bağlamaktaydılar. Fakat bundan elde edilen somut bir sonuç eğitim ve kültürü sınırlı düzeyde olan ya da bağnazlıktan kendini alamayan halk tabakalarında Masonluk üzerine olumsuz ön yargılar oluşturulmasından ileri gidemedi. Üstelik Masonluğun hiç de söylendiği gibi olmadığı, masonların da haksızca suçlandığını anlayanlar, bu kez kendileri mason olmadıkları halde ve buna hiç niyetlenmeseler bile antimasonik etkinliklerde bulunanlara karşı cephe almaya başladı.

Dolayısıyla günümüzde antimasonik girişimlerde bulunacak olanlar artık bu konuda bilinçlenmiş durumda... Kendilerine destek olarak öncelikle bilgili ve eğitimli kimseleri arıyorlar. Kendilerine göre Masonluğun yanlışlığını ya da olumsuzluğunu, bunlara körü körüne inanarak değil anlayarak benimseyebilecek, sonra başkalarına anlatıp onlara da benimsetebilecek olan kişilere önem ve ağırlık veriyorlar. Hatta bundan 200 yıl kadar önce Avrupa'da Cizvitlerin yapmış olduğu gibi masonları da etkileyerek Masonluğu içten çökertmeye çalışıyorlar.

Bu bağlamda ABD'nde yürütülmekte olan çok iyi planlanmış, sürekli ve güçlü bir finansman desteği de bulmuş olan girişimlerde masonlar bile birer maşa olarak kullanılıyor. Masonluğa karşıt girişimlerin yöntemleri de çağın koşullarına uygun bir şekilde ve çağdaş tekniğin sağladığı olanaklardan yararlanılarak düzenleniyor. Uygar insanlara yakışmayan tutum ve davranışlardan özenle sakınılıyor. Masonluğa karşı çıkılırken saygı ve güven uyandırılmasına çalışılıyor. Okur olmaz saldırılardan, saçma sapan suçlamalardan, hele bayağı sözler kullanılmasından özenle sakınılıyor.

Çünkü diğer birçok gelişmiş ülkede olduğu gibi özellikle A.B.D.'nde artık Masonluğun ne olduğu, ne olmadığı aşağı yukarı biliniyor. Kiminin bir yakın akrabası, kiminin kapı komşusu, kiminin iş arkadaşı, kiminin golf oynadığı kişi mason. Üstelik masonların bağnazlığın pek yaygın olduğu belirli bazı çevreler dışında mason olduklarını saklı tutmak gibi bir kaygıları da yok. Hemen herkes yakınındaki masonları olumlu ve saygın kişiler olarak tanıyor. Bunda çoğu masonların salt mason olmakla kalmayıp, gene saygın tutulan başka kurumlarda ve derneklerde yer alışları birer etken olabilir. Özel sektörde olsun, kamu sektöründe olsun ya da politika alanında olsun, önemli yer tutuşları da ayrı bir konu…

Dolayısıyla antimasonik nitelikte etkenlerde bulunacak olanlar, sözlerinde ve girişimlerinde bilgi ile donatılmış, bilinçli ve tutarlı bir yaklaşım sergilemek zorunda kalıyor. Bu etkinliklere karşı masonlar, gerek bireysel gerekse örgütsel boyutta olmak üzere öteden beri olduğu gibi pek ses çıkarmıyor.

Üstelik bu kez ses çıkarabilmek de bir haylice zor çünkü antimasonik girişimde bulunanlar genellikle yalan söylemiyor; yalnızca kendi amaçlan doğrultusunda yorumlamalar yapıyor ve işin içine birazcık da demagoji karıştırıyorlar. Üstelik bu antimasonlar etkinliklerine girişmeden önce uzun süre çalışıyor ve sıkı bir şekilde hazırlanıyorlar. Dolayısıyla onlara verilebilecek yanıtların da eğer varsa dikkatlice çalışılarak hazırlanması gerekiyor.

A.B.D.'nde antimasonik etkinliklerde bulunanlar, Masonluğun içeriğini en küçük ayrıntısına kadar, hem de masonların büyük çoğunluğundan daha iyi biliyor. Dolayısıyla sıradan bir masonun hatta bir büyük locadaki bir büyük görevlinin, bilgili ve bilinçli bir antimason ile Masonluk konusu üzerinde bir açık tartışmaya girişmesi durumunda, karşıt görüşleri çürütebilmekte başarılı olamaması hiç de beklenmedik bir sonuç değil… Büyük localar bile böyle bir durumda yapacakları yazılı açıklamalarında bunu hazırlarken çok özenli bir çalışma yapmış olsalar da yetersiz kalabiliyor.

Üstelik antimasonlar, Masonlukta birer sır olarak tutulması öngörülen her şeyi açığa vurmaktan çekinmiyor. Açığa vurulan şeyler herkesin istediğinde elde edebileceği yazılı kaynaklarda zaten var fakat masonlar en azından masonik söz verişleri nedeniyle bunların üzerinde konuşmaktan bile sakınmaya özen gösteriyor.

Ötekiler yükleniyor, yanıtlanması güç sorular ortaya atıyorlar.

Berikiler ise bunları yanıtlayıp yanıtlamamakta kararsızlık geçiriyor, büyük olasılıkla kaçamaklara başvuruyorlar. Bu da gene karşıtların işine yarıyor. Savunduklarının kanıtları olarak kullanılıyor.

Kim bilir Amerikalı masonlar ve masonik kuruluşlar belki de bu yüzden antimasonik girişimlere bir karşılık vermemeyi daha uygun buluyor.

Günümüzde A.B.D.'nde doğrudan masonlara yönetilen suçlamalar da yok değil ama bunların çoğu yöresel ve belirli zümrelerin çerçevesi içinde kalıyor. Büyük localara ve diğer masonik örgütlere bir somut ya da eylemsel tarzlı saldırı pek ender görülen bir olgu…

Üstelik bu tür eylemlerin antimasonlara hiçbir yararı olmuyor. Aksine kaba gücün perde arkasında yer alan kişiler izlenimi edinmelerine, böylelikle uyandırmak istedikleri saygıyı ve güven duygusunu yitirmelerine yol açıyor.

Çünkü çağdaş antimasonik girişimlerin asıl yoğun ve etkili hedefi, Masonluğun geleneksel yöntemi, öğretileri, uygulanmakta olan ritüellerin içeriği üstünde toplanıyor. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de bağnazlık, onların en büyük desteği fakat fanatik saldırganlar işlerine yaramıyor ve uğraşılarından bekledikleri başarı düzeyini düşürüyor.

Şimdi ben burada bir antimasonik kampanyadan söz edeceğim. (Buna daha önce kısaca değinilmişti.)

Bu antimasonik kampanya açılmadan önce uzun ve yorucu bir hazırlık döneminden geçilmiş. A.B.D.'nde yürürlükte olan masonik sistemler, kurumlar, ritüeller, belli başlı masonik bilgi kaynakları bir grup çalışmasıyla ayrıntılı bir şekilde incelenmiş.

Bunların sonucunda masonlarla, salt masonik konular üzerinde ve üst düzeyde tartışmaya girişebilecek bir mertebeye gelinmiş.

Bu girişimlerde çağımızın en etkin iletişim aracı kullanılıyor: Televizyon.

Bunun yanı sıra basın yayın organlarından da yararlanılıyor fakat bu yararlanma yapılan çalışmaların reklamı ve televizyon programlarının izlenmesini isteklendirmek için propaganda niteliği taşıyor.

Periyodik olarak değil ama günü aylarca önceden belirlenmiş olan çeşitli yerlerde açık oturumlar düzenleniyor.

Son bir iki yıldır A.B.D.'nde yürütülmekte olan bu antimasonik kampanyanın iki belirgin hedefi var: Biri mason olmak isteyen kimseleri özellikle Hıristiyan dininin inançlarını bu istemlerinden olabildiğince caydırabilmek, ikincisi de masonları, özellikle dinsel inançlarına sıkıca bağlı olanları Masonluktan soğutmak ve böylelikle Masonluğun zayıflamasını sağlamak hatta masonları Masonluk içi bir savaşıma, girişime yöneltmek…

Bu iki hedefin bir yan ürünü de Masonluğu halkın gözünde küçük düşürmek olarak ortaya çıkıyor.

Ancak bunu yaparken masonların suçlanıp kötülenmesinden özellikle sakınıyorlar.

Masonlar suçlanıp kötülenmiyor çünkü masonu suçlayıp kötülediğin zaman komşu, abi, dost mason olduğu için antimasonik kampanya ters tepecektir.

Ne yapıyorlar?... Masonların, Masonluğa girmiş olmalarının bir yanılgı olduğunu söylüyorlar. Bunu yaparken de temel iddiaları şöyle: "Masonluk öteden beri bir din olmadığını öne sürmektedir ama aslında başlı başına bir dindir. Masonluğa girenler din değiştirmekte olduğunu bilmelidir. Masonluk Hıristiyanlık ile uyumlu gibi düzenlenmiştir ama Hıristiyanlığa da aykırıdır."

Bu programda ABD'nin 5 ayrı televizyon kanalında her anda bir program yayınlanıyor. Bu programın adı **John Ankerberg Show**. Her biri yarım saat sürüyor. Aynı anda birçok radyo istasyonundan veriliyor. Bu programın kapsamı her hafta değişiyor ama gene sonuç olarak her yeni programda aşağı yukarı aynı şeyler söyleniyor. Kapsamının her hafta değiştirilmesinin amacı her bir programın ayrı bir şeklide ilgi çekmesi ve baştan sona izlenebilmesini sağlamak.

John Ankerberg Show sadece bir televizyon programı değil. Bunun ötesinde ülkenin çeşitli yerlerinde önceden belirlenmiş günlerde düzenlenmiş olan konferanslar ve açık oturumları da içeriyor.

Dahası, bu program çerçevesinde yayınlanmış 70 kadar kitap var. Bu kitapları destekleyen video ve ses bantları var. Dolayısıyla bu şov çok iyi organize edilmiş belirli bir kampanya.

Bu kampanyayı düzenleyen kurumun merkezi Ankerberg Teological Research Institute. Yapılan televizyon programlan A.B.D.'ndeki Ulusal Dinsel Yayıncılar adlı bir örgütün yetkili komisyonunca onaylanmış durumda yani yasal bakımından bir engeli yok.

Kampanyanın amacı şöyle özetleniyor:

Halka Hıristiyanlığın tek doğru yol olduğunu göstermek. Böylelikle herkesin Hıristiyanlığı benimsemesini ve bu benimseyişini başkalarıyla paylaşmasını sağlamak.

Dolayısıyla bu show aslında yalnızca bir antimasonik kampanya değil. Genelde Hıristiyanlığı yücelten, Hıristiyan olmakla birlikte dinsel bağlanışları zayıf olan kimselerin inançlarını güçlendirip, sağlamlaştırmaya çalışan bir misyon. Hıristiyan olmayanları da İsa'ya inanmaları için isteklendirici propagandalar yapıyor. Antimasonik eylem bu çalışma çerçevesinde önemli bir yer tutuyor.

Soru: Peki bu kampanya aslında Hıristiyanlığı güçlendirmeyi amaçlamakta ise neden Masonluğa bu kadar çok yükleniyor?

Bu sorunun yanıtı çok kısa ve basit olarak şöyle verilir:

Hıristiyanlar dahil olmak üzere çok kimse, Masonluğun gerçek kapsamı hakkında pek az şey biliyor. Masonluğun ne denli antihıristiyan olduğunun farkında değiller.

Bu bilgi yetersizliği Masonluğun Hıristiyan Kilisesi'ne sokulup yerleştirilmesine hatta Kilise'nin üzerinde etkili olmasına yol açıyor çünkü Kilise'nin ileri gelenleri de Masonluğun gerçeklerini bilmiyor ve yalnızca kendilerine iletilen söylentilere kanıyorlar.

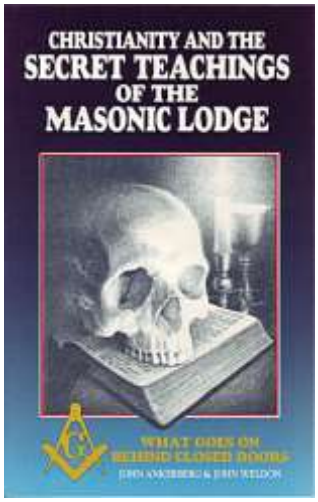
Bunu engelleyebilmek için Masonluğun gerçeklerini açıkça ortaya sermek gerekiyor yani sorun bir taraftan da A.B.D.'ndeki papazların Masonluğa girmelerinden, dolayısıyla masonik ilkeleri kendi etki ve yetkileriyle iletmelerinden dehşetli bir şekilde korkuluyor.

A.B.D. hep özgür oluşuyla öğünmüş olan bir ülke... İsteyen televizyona çıkıp antidinsel bir yayın yapar; yeter ki, becerebilecek yüreği ve gücü olsun ve yeter ki yayıncılar da böyle bir program nedeniyle kamuoyunun sert tepkileri ile karşılaşıp reklamlarının izlenmemesi durumuyla karşı karşıya gelmesin; sonuç olarak izleyicilerini kaybetmesinler.

Eğer John Ankerberg Show salt antimasonik nitelikte bir kampanya olsaydı, Amerikalı masonlar bu programın sürekli bir şekilde yürütülmesine engel olmakta pek güçlük çekmezdi. Kampanyanın aslında Hıristiyanlığın propagandasına yönelik oluşu ilgi ve destek görmesini sağlıyor.

Başta John Ankerberg Show olmak üzere bu kampanyayı düzenleyenler, masonların, kendilerine karşı bir yıkıcı eylemde bulunabileceklerini de göz ardı etmiş değil… Üstelik böyle bir karşıt girişim söz konusu olursa, bunun yiğitçe bir söz düellosu şeklinde olmayacağını, arkadan vurulacaklarını biliyorlar. Bir önlem olarak da çoktan unutulmuş fakat masonik yazında yer alan bir William Morgan'ın öldürülme olayı anlatılıyor. (Aslında bu da başlı başına bir diğer konu ve daha önceki tarihli bir diğer antimasonik kampanya. Sonucunda bir de politik nitelikli Antimasonik Parti var.)

Bu kampanya sizin tarafınızdan değerli ve yararlı bulunursa ve buna katkıda bulunmak isterseniz, **Thirty Thirty Club** adı verilmiş olan bir organizasyona ayda 30 $, yapılan reklama göre günde yalnızca 1 $ bağışta bulunarak abone olabilirsiniz. Böylelikle "inancı savunma" adı altındaki bu programda ayrıca hediye vermeniz gerekmeksizin bütün kitaplar ve kasetler adresinize postalanır.

Bu program için önce eski ve yüksek dereceli masonlardan kimileriyle görüşmelerde bulunmuşlar. Kendilerine demişler ki, “Masonluğun ilkeleri ve kapsamı her mason locasında olan masonik öğreti ve ritüellerinin içeriği üzerinde otorite olarak nitelenebilecek bir kişi ya da kuruluş var mı? Masonluğu tam olarak anlayabilmek için kime ya da hangi kaynağa başvurmak gerekir?”

Masonlar bunu yanıtlayamamış ya da kaçınmışlar. Çoğunun yanıtı açık ve somut olmadığı için yetersiz ya da çapraşık bulunmuş.

Kimisi Masonluğun otoritesinin doğrudan ritüellerinin içeriğinde olduğunu söylemiş.

Oysa ritüellerde ne yazılı olduğu belli. Önemli olan bunların yorumu ve değerlendirilebilmesi bakımından kime, nereye başvurmalı?

Bilgilerine başvurulan masonlar bu konuda belirgin bir yargıda bulunamamışlar.

Bunun üzerine ülkedeki tüm büyük localara birer mektup yazılmış.

Büyük localaların yarısı bu mektubu ciddiye alarak yanıtlamış; diğerleri cevap vermemiş.

Soruyu yanıtlayan büyük localardan her biri kendilerince birer otoriter masonik kaynakça olabilecek kitap isimleri vermiş.

Bunları okuyup karşılaştırmışlar. 9 masonik nitelikte yayının genelde diğerlerine oranla öncelikle tutulduğunu görmüşler. Bunların hepsini incelemişler ama içlerinden çoğunluğunun önerdiği ilk üçünü ağırlıklı tutmuşlar.

Dolayısıyla bu seçimlerde yanlışlık yapıldığı ya da ön yargılı davranıldığı söylenemez çünkü gerçekten de bu üç kitabın yazarları yalnız Amerika’da değil, dünya masonik yazınında isimlerini duyurmuş olan kişiler. Hele A.B.D.’nde otoriteleri tartışma götürmez.

Bu üç masonun dünya çapında ün kazanmış olan yapıtlarını baştan sonra titiz bir şekilde incelemişler. İşte bu aşamada ön yargılı tutum rahatlıkla kendini belli ediyor çünkü bu otoritelerin yapıtlarındaki anlatımlarda Masonluğu karşıt bir amaçla kullanılabilecek ne varsa onu belirleyip çıkartmışlar.

Sonra da otoritelerin sözlerine dayanarak şu yargılara varıyorlar:

1- Masonluk Hıristiyanlık ile çelişkidedir hatta Hıristiyan dininin gerektirdiği inanç ilkelerine aykırıdır.

2- Masonluk Hıristiyanlık ile çelişkide olmakla kalmamaktadır; niteliği ve içeriği bakımından kendine özgü bir dindir.

3- Masonlukta gerekli görülen söz verişler, bu söz verişlerde bulunan Hıristiyanları kendi dinlerinden dönmeyi, Hıristiyanlığa ihanet etmeyi ve bir başka dinin inançlısı olmayı gerektirir

Açıkça şunu söylüyorlar: “Eğer Masonluğa henüz germemişseniz bundan sonra da bu yanılgıya düşmekten sakınmayı bilin çünkü hiçbir gerçek Hıristiyan mason olmayı istememelidir. Masonluğa giriş bir Hıristiyanı dininden eder. Eğer siz bir gerçek Hıristiyansanız, İsa’ya gönülden inanıyorsanız fakat bu arada yanlışlıkla Masonluğa da girmişseniz çok geç kalmadan hatta hemen bugün üyesi olduğunuz locaya istifa mektubunuzu gönderin, tövbe edin, günah çıkarın ve kutsal inancınıza dönün; Tanrı sizi bağışlayacaktır.”

John Ankerberg Show başlı başına bir konuşma programı değildir. Aynı zamanda bir gösteri programıdır yani bu showda localarda çekilmiş filmler gösterilir. Bunların özel sahneleri var. Masonların nasıl Hıristiyanlığa aykırı tutum ve davranışlarda bulunduğu sergileniyor. Mason giysileri ile masonlar çıkartılıp masonik sözcükler söyletiliyor, işaretler yaptırılıyor ve masonların Masonluğu kötüleyişleri sergiletiliyor.

Soru: Bunları masonların dinsel inanç ve benimseyişlerine göre oranlayacak olursak, bunu dünya yüzünde çağdaş özgürlükçü Masonluk anlayışının temel ruhuna yani Liberal Masonluğa aykırı olduğunu bile bile yaparsak, dünya üstündeki tüm masonların büyük çoğunluğunun gene de Hıristiyan dininin inançlıları olduğunu görebiliriz. Bu durumda ister istemez şöyle bir soru çıkıyor ortaya: Nasıl oluyor da masonlar böyle bir çelişkiye düşüyor yani John Ankerberg ve ekibi akıllı da bütün masonlar enayi mi?

Bu soruyu evrensel bir boyutta genel olarak değil de salt A.B.D.'ndeki masonlarca yanıtlamaya girişecek olursak üç ayrı olasılık var:

1. Masonlar ritüelin içeriğindeki dinsel nitelikli öğelere pek aldırış etmiyor çünkü zaten dinsel inançları yeterince güçlü değil ya da Masonluktan bekledikleri şeyler başka.

2. Masonlar ritüelik kapsamın dinsel inançlarıyla çelişkili olduğunun farkında değil çünkü dinleri uyarınca inanç gereklerini yeterince iyi bilmiyor ve ritüellerinde yer alan yoğun dinsel öğelerin Hıristiyanlık ile tam bir uyum içinde olduğunu sanıyorlar.

3. Masonlar dinsel inançlarıyla ritüelin dinsel nitelikli öğelerini ayrı tutabiliyor. Bunları birbirinden ayırabiliyor çünkü tutucu nitelikte bir Masonluk anlayışını benimseyen bir masonik kuruluşun üyesi olsalar bile kendilerini dinsel dogmaların hiç olmazsa bir bölümünden, en azından akıl ve mantık ile bağdaşmayan ilkelerden arındırabiliyorlar.

John Ankerberg Show'da söylenenlere ilave olarak şunu da söylemeli: "Masonluk bir Kilise gibi işlem görmektedir bir masonun yaşamında Kilise'nin yerini almaktadır. Din adanılan masonların kendi aralarına girmelerine izin vermemeli, Kilise'nin yönetimi üzerinde etkili olabilecek pozisyonlara geçmelerini engellemelidirler. Masonların kutsal metinleri kendilerine göre ve masonik doktrinler uyarınca yorumlayarak değiştirmelerine karşı çıkılmalıdır. Tanrı din adamlarına yalan yanlış öğretilerin karşısına dikilmelerini buyurmaz mı? Masonluk da bir yalan yanlış öğreti sistemi değil mi? Bu yüzden tüm Hıristiyan liderlerin Masonluğun Kilise'de etkili olmaması için ellerinden geleni yapmaları gerekmez mi?"

Kuşkusuz Masonluk bir din değil. Masonluğun temelde hiç bir dine karşıtlığı da söz konusu değil. Buna karşın Masonluk hiçbir yerde hiçbir zaman bütünüyle Hıristiyan dininin inanç ve ilkelerinin doğrultusundan sapmamış durumdadır. Eğer Masonluk bir din olsaydı, Masonlukta tüm insanlarıve tüm toplumları içeren bir ülkü birliğinden söz edilme olanağı olmazdı Bunları John Ankerberg'in anlaması mümkün değil… (Anlasa da işine gelmez.)

Bu konuyu bir küçük yorumla noktalamak istiyorum.

A.B.D.'nde bu çağdaş antimasonik eylem iki yıldan beri sürüyor. Suçluyor, eleştiriyor ama hiçbir olumlu öneri getirmiyor.

Şu anda A.B.D.'nde uygulanan tüm ritüeller baştan sona gözden geçirilirse, bunların içermekte olduğu dinsel nitelikte öğeler masonik özleri değiştirilmeksizin ayıklanırsa, böylelikle Masonluk ile genelde tüm dinler ve özellikle Hıristiyanlık arasında karşılaştırmalar yapılması anlamsız kılınırsa, Masonluk üzerine kendi yaşam dönemlerinde birer otorite olan fakat geride bıraktıkları ünlü ve değerli yapıtlarıyla birlikte artık tarihe mal olmuş masonların bireysel görüşlerinin artık geçmişte kaldığı ve geçerliliklerini yitirmiş, bağlayıcı olmadıkları deklare edilirse, A.B.D.'ndeki Masonluk çağdaş, özgürlükçü, evrimsel ve insanlıkçı bir doğrultuya girerse, işte o zaman John Ankerberg Show kampanyasının Masonluğun evrensel ülküsünün gerçekleşebilmesi doğrultusunda bir itiş gücü vermiş olduğu söylenebilir. (Çok uzun bir tümce olmuş! Tekrar okumalı, ağır ağır.) Böylelikle belki gelecekteki tarihçiler 20 yüzyıl sonlarında meydana gelmiş olan bu A.B.D.'ndeki yaygın antimasonik kampanyanın Masonluğun evrimsel gelişimine nasıl bir katkıda bulunmuş olduğunu da anlatma fırsatını elde edebilirler. (Bunun 1990'lı yıllarda olduğu önemli.)

Soru: Katolik Kilisesi'nin Masonluğa karşı olmasının bazı sebeplerini söylemiştiniz. Yüzeyde kalan bazı sebeplerini bir de hakiki sebepleri demiştiniz. Hakiki sebepleri biraz açabilir misiniz?

Aslında; Roma Katolik Kilisesi eğer Spekülatif Masonluğu aforoz edecek idiyse, bunu 1717 yılından 1737 yılına kadar geçen 20 yıllık dönem içerisinde rahatlıkla mutlaka yapardı ama yapmadı. Kitaplarda yazılı olan çeşitli veya öncelikli olarak belirtilen nedenler yani Katolik Kilisesi'nin Hıristiyanlık dogmalarıyla bağlantılı olan nedenleri o zaman için de geçerliydi. Zaten yalnız 1737'de Ramsay'ın ortaya koymuş olduğu olay üzerine Tampliyeler konusu gündeme gelir.

Neydi Tampliyeler?.. 1118 yılında Kudüs'te kurulmuş olan bir şövalyelik örgütü. 9 Fransız şövalyesi tarafından kurulmuştu. Bu şövalyelik örgütünün amacı Kudüs'e hacca giden Hıristiyanların haclarım kolaylaştırmaktı. Çünkü zor günler yaşanıyordu. Gerçi Bizans daha hâlâ Hıristiyan olarak egemendi ama arada bir Selçuklu sıkıntısı vardı o bölgede.

Bu amaçla kurulmuştu ve gelişti. Buna çok destek verdiler. Giderek bir örgüt haline geldi. Kendi içinde bir ezoterik sistem yarattı. Önceleri Roma Katolik Kilisesi'nden destek alıyordu; sonra prenslerin ve diğer kiliselerin de desteklerini aldı. Dünya kadar para ve altın aktı.

Bu topladıklarıyla arazi satın aldılar. Çeşitli yerlerde satın almış oldukları arazileri kiraya verip işlettiler. Gelirlerini artırdılar. Derken birtakım yerlerde mabetler inşa etmeye başladılar. Derken krize düşen veya Haçlı Seferleri nedeniyle varlıklarını yitirmiş olan prens ve şövalyelere çok yüksek faizlerle borç verdiler yani bir politik güç oluşturdular.

Roma Katolik Kilisesi Tampliyeler üstündeki egemenliğini yitirdi. Tampliyeler başlı başına bir dertti. İskoçya'dan Kıbns'a kadar ki, Selçuklular 1297 yılında Kudüs'ü ele geçirdikten sonra bile her ülkede örgütleri vardı.

Hiç kimse Tampliyelere gösterilen saygıyı Roma Katolik Kilisesi'ne göstermiyordu. Üstelik çok zengindiler, çok güçlüydüler; Roma Katolik Kilisesi'nin bütün otoritesi onların yanında aşağıda kaldı.

1307 yılından başlayan ve 1314 yılında sona eren bir komplo sonucunda o örgütü ortadan kaldırdılar çünkü Tampliyelerin en büyük, en noksan taraflarından biri başa bağlı olmaktı. Baş, büyük üstat yok olunca örgüt yok olurdu. Bir başka sistem… Büyük üstat nereye giderse Tampliyeler oraya giderdi. Dolayısıyla Paris'te bir baskınla hem hazineye el koydular hem 60 tane Tampliye şövalyesini uyduruk bir şekilde yargılayarak halkın gözleri önünde yaktılar. Böylelikle örgüt dağıldı. (Hazineye el koymuş oldukları yanlış olmuş. Ele geçiremediler ki… Kaçırıldı.)

Şimdi 400 yıl sonra bir adam çıkıp da üstelik yetkili bir adam, üstelik görgülü, bilgili bayağı kültürlü bir adam, kurulmuş olan Spekülatif Masonluğun temelinin Operatif Masonluk olmadığını, bunun bir göstermelik olduğunu, amacın ve temelin Tampliyeler olduğunu, onların masonların atalarıolduğunu ilerî sürünce, Katolik Kilisesi, işte o tarihte, hemen ertesi yıl Masonluğu aforoz etti.

Soru: P2 Skandalı hakkında ne dersiniz?

P2 kendi çevresinde antimasonik bir olay değildir. Masonik bir olay da değildir. P2'nin Masonlukla ilgisi yok. Daha önce Propaganda Due adı altında kurulmuş olan bir eğitim locasıdır. Bu locaya özellikle isimleri mason olduklarının duyulması istenmeyen kişiler; toplumda şu veya bu nedenle asker olup askerliğini yahut da üst düzey devlet memuru olup üst düzey devlet memurluğu yahut politikacılığı ya da belirli birtakım mevkilerde ileri gelen bir kişi olması nedeniyle masonluğu duyulmaması gereken kişiler toplanır oldu bu locada.

Tabii Arjantin'de epey maceraları olan **Lucio Gelli** gelip bu locanın başına geçinceye kadar.

Lucio cin gibi bir adam. Şimdi ben gelip de sizden belli bir konuda bir ricada bulunursam, sizbana elinizden geldiği kadar yardımcı olursunuz.

Masonluk, kardeşlik dayanışmasıdır. Lucio geldi, birçok kimseden, aslında bu birçok kimsenin vermemesi gereken birtakım bilgileri, birtakım önemli istihbaratı aldı; bunu bir defa aldıktan sonra almış olduğu bu bilgi üzerine ve şantaj yaparak dahasını aldı. Dolayısıyla bu locanın kapsamı içerisinde olan oldu.

Lucio Gelli

Üstelik bu kapalı bir loca yani bir mason kalkıp dışardan bu locayı ziyarete gidemiyordu; kendi başına çalışan bir loca. Herkes de bu locanın içerisinde masonik bir çalışma yapıldığını sanıyor ama locanın çatısı artık tamamen değişik amaçlarla dejenere edilmiş idi.

Bu dejenerasyon, Mafya bağlantısı bilinmez ama kesin ve açık bir şekilde KGB ile bağlantılıydı. Çünkü alınmakta olan bilgilerin arasında Nato'ya kadar uzanan birtakım askerî bilgiler de vardı. Olaylar bu mertebelere gelmişti.

Birtakım kredi ilişkileri söz konusu idi; bazı kanunsuz paraların dönmesi söz konusu idi.

Dolayısıyla, P2 Locası çevresinde belli bir grup tarafından böyle bir oyun oynanırken, bir tesadüf sonucu bur skandal ortaya çıktı.

Kuşkusuz bu skandal antimasonların çok işine yaradı. "İşte masonların yaptığı işler bunlardır." diye kullandılar.

İtalya'da bununla ilgili büyük soruşturmalar açıldı. İntiharlar oldu. Kimisi intihar etmiş süsü ile ortadan kaldırıldı; yok ettiler. Hüküm giyenler oldu.

Yapmış olduğu işlerden ötürü bundan dolayı İtalya başsavcısının çok sıkı güvenlik önlemleri altında korunması gerekti. Çok zorlu günler yaşadı İtalya. Artık elde sabun köpüğü gibi söndü gitti ama ardında izi kaldı.

P2 Locası skandalı bir masonik skandal olarak antimasonik yayınlarda hatta masonik yayınlarda yer aldı. Çünkü masonik yayınlarda antimasonların yazmış olduklarının yazılmaması diye bir şey yok. Kuşkusuz dünya yüzünde bu herzeyi yiyenler yalnızca P2 Locası değildir. Dünya yüzünde buna benzer işler çevirmekte olan başka mason locaları vardır. Bunu bilelim ki var.

Bazı mason locaları Masonluğun çerçevesin içerisinde buna benzer işler çeviriyor ama bunların büyük çoğunluğu ancak sezinleniyor; açığa çıkmış ve yapıp etmelerinin kesinlikle olumsuz olduğu belgelenmişler pek az. Bunlar ortaya çıktıkça, belgelendikçe, bu gerçekler Masonluğun aleyhine oluyor. Belgelendikçe, bunu antimasonlar hemen kullanıyor. "İşte bakın Masonluğun yaptığına." diye hemen kullanıyorlar ama başka localar da var. (Bu bağlamda "Mason Töresine Aykırı Tutum ve Eylemlerden Örnekler" başlıklı yazı da okunmalı.)

Soru. Saldırılara karşı masonlar neden suskun kalıyor?

Bunun bir iki nedeni var.

Bir kere hangi düzeyde tartışma yapmakta olduğunuzu bilmeniz gerek. Eğer Türkiye'deki antimasonik eylemler gibi biraz çağ dışı kalmış, biraz hafif bir düzeyde bir saldırıyla boğuşuyorseniz, sizin de karşıt bir savunmaya geçerken aynı yöntemi kullanmanız lâzım yani o bayağı bir yöntemle gidiyorsa sizin de bayağılaşmanız lâzım. Bayağılaşmadan, ciddî, efendice bir tutum ile onlarla savaşmanın anlamı yok.

Nitekim 1951 yılında T.B.M.M.'nde Masonluğun yasaklanmasına ilişkin yönerge verilip de üzerinde görüşmeler tamamlandıktan sonra o tarihlerdeki içişleri bakanı meclis kürsüsünden Masonluğa ilişkin hiçbir olumsuz bilgi bulunamadığını, bunun yasalarca kurulmuş bir dernekten başka bir şey olmadığını anlatırken, ***"Mason olduğunu itiraf et ulan!"*** diye seslenmeler olduğu meclis kayıtlarına geçmiştir.

Adamın yaklaşım tarzı bu. Ortam bu; bu ortamda mücadele edemezsiniz.

Karşınızdaki kişi sürekli olarak konuyu saptıracaktır. Siz olumlu, bilimsel, akıllı, kültürel bir düzeyde savınızı ortaya koyamazsınız.

Koyarsınız nerede koyarsınız? Olumlu, kültürel düzeyi ileri bir ortamda koyarsınız.

Nitekim günümüzden bir örnek vereyim size… Benim bir arkadaşım var. Şu Rönesans mecmuasının bir nüshasını bir gün bana, büroma ziyarete geldiğinde masamın üzerinde görmüştü. Bana "Bu çöplük senin masanın üzerinde ne arıyor?" diye sordu. Adam kafası çalışan, bilgili, kültürlü bir adam ama Masonlukla ilgisi yok. İşte Masonluğu böyle, icabında mason olmaya yaraşabilir bir adama anlatırsanız, ona karşı bir açıklamada bulunabilirsiniz.

İkincisi, kuşkusuz Masonluk gurupsal olarak da birtakım eylemlerde bulunmuyor. Bunun gerekçesi, onun karşısında olanların o derneği tepelemeleri çok kolay. Buna karşılık Masonluk tüm çalışmalarını bireyler aracılığıyla yapıyor. Herhangi bir iş yapmıyor görünüyor. Bunları bireyler yapıyor, dolayısıyla Masonluğu savunmak da bireylere düşüyor.

Bireyler ise böyle bir savunmada yetersiz kalıyor.

Bunun ötesinde masonlar der ki, "İt ürür kervan yürür." Onlar bağırırlar, bağırırlar ama biz yolumuza devam ederiz.

Hep bu yapılmış.

Nitekim zamanla da antimasonik kampanyaların Masonluğa karşı yapılan saldırılarının şekli değişmiştir. Özellikle Batı ülkelerinde değişmiştir. Günümüzde Türkiye'de biz daha henüz bunu tam olarak sezinleyemiyoruz ama bazı ilginç noktalar var.

Mesela bundan 6 yıl kadar önce ben bir bürodaki bir daktiloda bizimle ilgili bir kısa yazı yazmıştım. Sonra daktiloda bıraktım; kendi odama gittim.

Sekreter aldı getirdi. "Murat bey bu sizin mi?"

"Şşşt!" dedim, "Kimseye gösterme."

O ise, "Ne var bunda?" dedi, "Ayıp değil ki mason olmak. Masonluk gayet iyi bir şey. Bunu saklayacak, gizleyecek ne var?"

Bazı yaklaşımlar bu şekilde oluyor.

Biz masonlar, bireysel olarak Masonluğun ne olduğunu, gerçekten ne olduğunu anlayabilecek kafadaki dostlarımıza, yakınlarımıza Masonluğun ne olduğunu anlatmalıyız; anlatmaya çalışmalıyız ve öğretmeliyiz.

Nitekim bu her zaman yapılıyor ama kalkıp açık bir savunmaya geçtiğimiz zaman bunda çok fazla zayıf noktalar gösterebiliyorsunuz. Kaş yapayım derken göz çıkartmış oluyorsunuz.

A.B.D.'nde adamlar öyle güzel hazırlanmış ki, localar kalkıp bu antimasonik kampanyaya karşı ses çıkartmıyor çünkü bir şey söyleyecek olurlarsa adam aynen onların silahlarıyla vuruyor. "İşte senin ritüelinde…" diyor, "İşte senin kitabında…" diyor, "Ben bir şey söylemiyorum." diyor.

Soru: Siyonizm ve Masonluk üzerine bazı kimselerin suçlaması var. Siz ne diyeceksiniz?

Siyonizm paralelinde bir de Semitizm olayı vardır ama Semitizm bir ülkü haline dönüşmemiştir. Siyonizm bunun bir politize şeklidir. Vaat edilmiş topraklar üzerinde bir İsrail devleti kurulması ülküsünün politik yönüdür. Özellikle 19. yüzyıl sonları ve 20. yüzyıl başlarında büyük bir coşkuyla, hele Fransa'nın sunmuş olduğu özgürlük ortamının yararı ile çalışmış, didişmişlerdir kendi ülküleri doğrultusunda…

Bir milliyetçilik, kendi içerisinde elbette ki hoşgörülecek olan bir ülküdür. Onun gibi hoşgörülecek olan başka ülküler de söz konusudur. Neden bir Litvanya ya da Estonya'nın ulusal bağımsızlık didinişleri bu kadar büyük bir yaygaraya sebebiyet vermemiştir de Siyonizm vermiştir? 1948 yılında da gerçekleşmiştir bu ülkü yani Siyonizm'in, bir açıdan baktığımız zaman işlevi sona ermiştir ama bir açıdan baktığımız zaman da hâlâ sona ermemiştir. Nedeni de o. Evet İsrail devleti kurulmuştur, Birleşmiş Milletler'de yerini almıştır, dünya üzerinde çoğu ülkelerce tanınmıştır ama olay bitmemiştir. Daha hâlâ İsrail devletinin varlığı, bağımsızlığı, geçerliliği, yürürlüğü tartışılabilen bir konudur. Bu tartışılabilinen konunun çerçevesi içersinde tabii aslında hiç kimsenin onaylamayacağı tatsız birtakım olaylar da söz konusu olabilmektedir. Filistin meselesi başlı başına bir sorundur. Bundan ötürü bir tek İsrail suçlanamaz, kusurlanamaz ama onun da yanlış yaptığı bazı şeyler vardır. Dolayısı ile her şey durulunca kadar da Siyonizm sona ermeyecektir.

Şimdi bütün bunları Masonlukla bağdaştırmak kadar da saçma sapan bir şey olamaz.

Bağdaştırdıkları nokta nerede? Konunun İsrail devleti ile falan hiçbir ilgisi, bağlantısı yok. Mason ritüellerinin çerçevesinde kullanılan İbrani kökenli sözcük ve terimlerle bağlantısı kuruluyor.

Neden İbrani kökenli terim ve sözcükler diye bakmak lâzım konuya.

Bir kere Masonluk Hıristiyan toplumu içerisinde doğmuştur. Bugün ritüellerinin içerisinde bulunmakta olan Hıristiyan inançlarının paralelinde yahut da o yöne ağırlık veren şeyler aslında bizi zaman zaman bir parçacık rencide ediyor, rahatsız ediyor, huzursuz ediyor, kardeşleri kıpırdatıyor.

Bunun için ritüellerin revizyondan, değişikliklerden geçmesi gerek. Geçemiyor; bir türlü geçememiş dünya çapında.

Martin Luther Roma Katolik Kilisesi'ne karşı bir kahraman gibi ortaya çıkarken ne yaptı? Aslında hiçbir şey yapmadı adam. Kalktı, İncil'i tercüme etti yani halkın Latince olduğu için anlamamakta olduğu İncil'i Almancaya, halkın anlayacağı dile tercüme etti. Bu yüzden ortaya Protestanlık çıktı. Roma Katolik Kilisesi'nin İncil üzerine kondurduğu saçma sapan dogmalar ortaya çıktı. Katolik Kilisesi bu yüzden çöktü. Peki, bunun sebebi neydi? Roma Katolik Kilisesi İncil'i Latince olarak sonradan yazdırmıştı. Bunun özgün yazımı İbraniceydi. Yalnız İncil'in değil, Eski Ahit yani Tevrat ve Tevrat'ın açıklaması Talmut, bunların hepsi İbraniceydi. O yüzden de Hıristiyanlık camiası içinde doğan Masonluğun ritüellerinin çerçevesi içerisinde kaçınılmaz olarak yoğun bir şekilde İbranice terim ve sözcükler yerleşti. Bunlar daha sonra simgesel anlamlar kazanan sözcükler oldu.

Şimdi antimasonlar bu sözcükleri alıp Masonluğun Siyonizmin bir uydusu olduğunu kanıtlamak için kullanıyorlar ki, bu çok yanlış.

<u>Bugünün (2009) Notu:</u> Aslında bu söyleşinin burada bitmemiş olması gerek. Ancak bana verilmiş ve benim de bir dosyaya koymuş olup sonradan bulduğum metinde bu kadarı vardı.